

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2016/90 VAN DE COMMISSIE**van 26 januari 2016**

tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EG) nr. 102/2012 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van stalen kabels uit onder meer Oekraïne naar aanleiding van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek uit hoofde van artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾ („de basisverordening”), en met name artikel 11, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE**1.1. Geldende maatregelen**

- (1) De antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op de invoer van bepaalde stalen kabels uit Oekraïne werden oorspronkelijk ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1796/1999 van de Raad ⁽²⁾ („de oorspronkelijke verordening”) en werden laatstelijk uitgebreid bij Uitvoeringsverordening (EU) nr. 102/2012 van de Raad ⁽³⁾ („de geldende maatregelen”).
- (2) De geldende maatregelen bestaan in een ad-valoremrecht van 51,8 %.

1.2. Verzoek om een nieuw onderzoek

- (3) De Europese Commissie („de Commissie”) heeft op grond van artikel 11, lid 3, van de basisverordening een verzoek om een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek ontvangen. Het verzoek werd ingediend door PJSC „PA” „Stalcanat-Silur” („de indiener van het verzoek”), een producent-exporteur uit Oekraïne.
- (4) Het verzoek betrof enkel een onderzoek naar het bestaan van dumping door de indiener van het verzoek.
- (5) In zijn verzoek verstrekke de indiener voorlopig bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de veranderingen van zijn huidige structuur, die nu is gebaseerd op de fusie van onder meer twee niet-verbonden producenten-exporteurs in Oekraïne (waarvan er slechts een eerder individueel onderzocht is), van blijvende aard zijn.
- (6) Verder voerde de indiener van het verzoek aan dat op basis van de binnenlandse prijzen van de indiener zelf, of op basis van de berekende normale waarde (productiekosten, verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten („VAA-kosten”) en winst), in plaats van de eerder gebruikte normale waarde van het referentieland, de dumpingmarge van de indiener aanzienlijk lager is dan het huidige niveau van de maatregelen.
- (7) De indiener van het verzoek stelde daarom dat handhaving van de maatregelen op het huidige niveau niet langer noodzakelijk was om de eerder vastgestelde gevolgen van de schade veroorzakende dumping te neutraliseren.

⁽¹⁾ PB L 343 van 22.12.2009, blz. 51.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1796/1999 van de Raad van 12 augustus 1999 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van stalen kabels uit de Volksrepubliek China, Hongarije, India, Mexico, Polen, Zuid-Afrika en Oekraïne, tot definitieve inning van het op deze invoer ingestelde voorlopige antidumpingrecht en tot beëindiging van de antidumpingprocedure in verband met deze invoer uit de Republiek Korea (PB L 217 van 17.8.1999, blz. 1).

⁽³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 102/2012 van de Raad van 27 januari 2012 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op stalen kabels van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Oekraïne, zoals uitgebreid tot stalen kabels verzonden uit Marokko, Moldavië en de Republiek Korea, al dan niet aangegeven als van oorsprong uit deze landen, na een nieuw onderzoek bij het vervallen van de maatregelen overeenkomstig artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 en tot beëindiging van de procedure van het nieuwe onderzoek bij het vervallen van de maatregelen betreffende de invoer van stalen kabels uit Zuid-Afrika overeenkomstig artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 (PB L 36 van 9.2.2012, blz. 1).

1.3. Opening van een nieuw onderzoek

- (8) De Commissie is, na kennisgeving aan de lidstaten, tot de conclusie gekomen dat er voldoende bewijsmateriaal was om de opening van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek te rechtvaardigen en kondigde bij bericht („het bericht van opening”) in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽¹⁾ op 18 november 2014 aan overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de basisverordening een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek te zullen openen dat beperkt zou blijven tot een onderzoek naar dumping door de indiener van het verzoek.

1.4. Betrokken product en soortgelijk product

- (9) Het huidige nieuwe onderzoek betreft hetzelfde product als het oorspronkelijke onderzoek en het laatste onderzoek dat heeft geleid tot het instellen van de geldende maatregelen, d.w.z. stalen kabels, gesloten kabels daaronder begrepen, met uitzondering van roestvrijstalen kabels, met een grootste afmeting van de dwarsdoorsnede van meer dan 3 mm, van oorsprong uit Oekraïne („het betrokken product” of „staalkabel”), momenteel ingedeeld onder de GN-codes ex 7312 10 81, ex 7312 10 83, ex 7312 10 85, ex 7312 10 89 en ex 7312 10 98.
- (10) Het product dat in Oekraïne, en ook in derde landen, wordt vervaardigd en verkocht en het product dat naar de Unie wordt uitgevoerd, hebben dezelfde fysische en technische kenmerken en gebruiksdoeleinden en worden daarom beschouwd als soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening.

1.5. Betrokken partijen

- (11) De Commissie heeft de indiener van het verzoek, de haar bekende vereniging van de bedrijfstak in de Unie en de Oekraïense autoriteiten officieel in kennis gesteld van de opening van het tussentijdse nieuwe onderzoek. Alle belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en te worden gehoord.
- (12) De Commissie heeft de indiener van het verzoek een vragenlijst gezonden en heeft binnen de gestelde termijn een volledig antwoord ontvangen. De Commissie heeft alle gegevens verzameld en gecontroleerd die zij voor de bepaling van de hoogte van de dumping nodig achtte. De controle is ter plaatse bij de indiener van het verzoek in Odessa, Oekraïne, verricht.

1.6. Tijdvak van het nieuwe onderzoek

- (13) Het nieuwe onderzoek had betrekking op de periode van 1 juli 2013 tot en met 30 september 2014.

2. RESULTATEN VAN HET ONDERZOEK

2.1. Dumping

2.1.1. Normale waarde

- (14) Het totale volume van de uitvoer naar de Unie gedurende het tijdvak van het nieuwe onderzoek was beperkt tot slechts twee verkooptransacties en zoals in overweging 26 verklaard, werden deze transacties niet als representatief beschouwd. Zoals eveneens vermeld in overweging 26, was de uitvoerprijs daarom overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening bepaald op basis van de uitvoer door de indiener van het verzoek naar derde landen gedurende het tijdvak van het nieuwe onderzoek. Het verkoopvolume naar markten van derde landen werd gebruikt om de representativiteit van de binnenlandse verkoop te bepalen voor de vaststelling van de normale waarde overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de basisverordening.
- (15) Voor het vaststellen van de normale waarde werd eerst bepaald of de totale door de indiener van het verzoek op de binnenlandse markt aan onafhankelijke afnemers verkochte hoeveelheid van het soortgelijke product representatief was in vergelijking met de totale hoeveelheid die hij naar derde landen uitvoerde. In overeenstemming met artikel 2, lid 2, van de basisverordening werd vastgesteld dat de binnenlandse verkoop representatief was aangezien de totale op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheid gedurende het tijdvak van het nieuwe onderzoek ten minste 5 % van de totale naar derde landen uitgevoerde hoeveelheid bedroeg.

⁽¹⁾ Bericht van opening van een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek van de antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op stalen kabels van oorsprong uit Oekraïne (PB C 410 van 18.11.2014, blz. 15).

- (16) Voor elke door de indiener van het verzoek op zijn binnenlandse markt verkochte productsoort die direct vergelijkbaar was met de productsoort die voor uitvoer naar derde landen werd verkocht, werd onderzocht of de binnenlandse verkoop voldoende representatief was in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening. De binnenlandse verkoop van een bepaalde productsoort werd voldoende representatief geacht wanneer van die productsoort op de binnenlandse markt aan onafhankelijke afnemers een totale hoeveelheid was verkocht die ten minste 5 % bedroeg van de totale hoeveelheid van de vergelijkbare productsoort die in dezelfde periode naar derde landen was uitgevoerd.
- (17) Ook werd onderzocht of de binnenlandse verkoop van elke productsoort had plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties volgens artikel 2, lid 4, van de basisverordening. Hiertoe werd voor elke productsoort uitgevoerd naar derde landen gedurende het tijdvak van het nieuwe onderzoek het aandeel vastgesteld in de winstgevende binnenlandse verkoop aan onafhankelijke afnemers.
- (18) Voor productsoorten waarvan meer dan 80 % van de op de binnenlandse markt verkochte hoeveelheid werd verkocht tegen prijzen die hoger waren dan de productiekosten en de gewogen gemiddelde verkoopprijs gelijk was aan of hoger was dan de productiekosten per eenheid, werd de normale waarde per productsoort berekend als het gewogen gemiddelde van de werkelijke binnenlandse prijzen van alle verkopen van de productsoort in kwestie, ongeacht of die verkoop al dan niet winstgevend was.
- (19) Wanneer de winstgevende verkoop van een productsoort 80 % of minder van de totale verkoop bedroeg, of de gewogen gemiddelde prijs van die soort lager was dan de productiekosten per eenheid, werd de normale waarde gebaseerd op de werkelijke binnenlandse prijs, berekend als de gewogen gemiddelde prijs van alleen de winstgevende verkoop op de binnenlandse markt van die productsoort tijdens het tijdvak van het nieuwe onderzoek.
- (20) Wanneer voor een bepaalde door de indiener van het verzoek verkochte productsoort geen gebruik kon worden gemaakt van de binnenlandse prijzen om de normale waarde vast te stellen, werd de normale waarde berekend overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening.
- (21) Bij de berekening van de normale waarde overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening werden de bedragen voor verkoopkosten, algemene kosten, administratiekosten en winst overeenkomstig artikel 2, lid 6, van de basisverordening gebaseerd op de feitelijke gegevens over de productie en de verkoop van het soortgelijke product, in het kader van normale handelstransacties, door de indiener van het verzoek.
- (22) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde de indiener van het verzoek aan dat bij de vaststelling van de normale waarde geen rekening zou mogen worden gehouden met zijn binnenlandse verkoop aan staatsbedrijven. De indiener van het verzoek betoogde dat de aan staatsbedrijven aangerekende prijzen systematisch hoger lagen dan de prijzen die worden aangerekend aan andere klanten op de binnenlandse markt omwille van het hogere risico op wanbetaling of beduidend latere betaling, wat ook tot uiting kwam in het interne prijsstelselsbeleid van het bedrijf. Hij voerde aan dat de hogere prijzen dus geen verband hielden met de kenmerken van het betrokken product. Ten tweede voerde de indiener van het verzoek aan dat wanneer de normale waarde wordt berekend overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening enkel de verkoopkosten, algemene kosten en administratieve kosten („VAA-kosten”) bij binnenlandse verkoop aan onafhankelijke distributeurs mogen worden gebruikt om een vergelijking mogelijk te maken met de uitvoer naar hetzelfde type afnemers.
- (23) In verband met het verzoek om bij de vaststelling van de normale waarde geen rekening te houden met de binnenlandse verkoop aan staatsbedrijven is uit het tijdens het onderzoek verzamelde bewijsmateriaal gebleken dat de verkoopprijzen voor staatsbedrijven gemiddeld aanzienlijk hoger waren dan de prijzen die werden aangerekend aan andere afnemers op de binnenlandse markt. Dit consequente prijsverschil was het resultaat van een combinatie van een aantal specifieke factoren die enkel gelden voor dit type afnemer op de binnenlandse markt: i) het feit dat de indiener van het verzoek de verkoop aan staatsbedrijven beschouwt als verkoop met een hoog risico op wanbetaling of ernstige betalingsachterstand; ii) het feit dat dit beleid daadwerkelijk wordt toegepast door langere krediettermijnen toe te kennen aan staatsbedrijven (met inbegrip van de mogelijkheid de betaling nog langer uit te stellen zoals blijkt uit het contract); iii) bewijsmateriaal voor de historie van betalingsachterstand; iv) het feit dat staatsbedrijven volgens de Oekraïense wet vrijgesteld zijn van vorderingen van schuldeisers in geval van een faillissement; v) het feit dat verkoop aan staatsbedrijven plaatsvindt via complexe aanbestedingsprocedures waarbij de bepalingen van het contract niet onderhandelbaar zijn en een standaardcontract wordt gebruikt; vi) het feit dat staatsbedrijven bij wet geen voorschotten mogen betalen voor de aankoop van goederen. Op basis van deze bijzondere omstandigheden werd dit argument van de indiener van het verzoek aanvaard.

- (24) Met betrekking tot het verzoek om enkel de VAA-kosten bij verkoop aan onafhankelijke distributeurs te gebruiken voor het vaststellen van de normale waarde, is in artikel 2, lid 6, van de basisverordening bepaald dat de bedragen voor de VAA-kosten moeten zijn gebaseerd op feitelijke gegevens over de productie en de verkoop van het soortgelijke product, in het kader van normale handelstransacties, door de indiener van het verzoek. De gegevens van de indiener van het verzoek werden overeenkomstig dat artikel gebruikt als gegevens over alle binnenlandse verkopen (behalve verkoop aan staatsbedrijven). Aangezien de verkoopprijzen aan eindgebruikers op de binnenlandse markt werden aangepast overeenkomstig artikel 2, lid 10, onder d), i), van de basisverordening (zoals toegelicht in overwegingen 30 en 31) konden ze worden vergeleken met de binnenlandse verkoop aan onafhankelijke distributeurs. Het argument werd daarom afgewezen.
- (25) De indiener van het verzoek betoogde eveneens dat bij de vaststelling van de normale waarde overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening een redelijke winstmarge van 5 % moet worden gebruikt. Er werd verwezen naar een eerder onderzoek betreffende staalkabels waarin die winstmarge als redelijk werd beschouwd. De indiener van het verzoek voerde voorts aan dat het winstniveau ook niet hoger mocht liggen dan het voor de verkoop aan onafhankelijke distributeurs bereikte winstniveau aangezien dit verkoopniveau vergelijkbaar is met het niveau van de uitvoer. In artikel 2, lid 6, van de basisverordening is echter bepaald dat de bedragen voor de VAA-kosten en winst moeten zijn gebaseerd op feitelijke gegevens over de productie en de verkoop van het soortgelijke product, in het kader van normale handelstransacties, door de indiener van het verzoek. Aangezien die gegevens beschikbaar waren, zijn deze gebruikt overeenkomstig dat artikel. Het argument werd derhalve afgewezen.

2.1.2. Uitvoerprijs

- (26) Er waren slechts twee verkooptransacties naar de Unie gedurende het tijdvak van het nieuwe onderzoek. Zij werden niet als representatief beschouwd vanwege hun beperkte omvang en omdat zij werden afgesloten met slechts één afnemer met bijzondere productspecificaties. De uitvoerprijs werd dus overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening vastgesteld, dat voorziet in de samenstelling van de uitvoerprijs op elke redelijke grondslag. In dit geval werd de verkoop van het soortgelijke product door de indiener van het verzoek naar derde landen gedurende het tijdvak van het nieuwe onderzoek gebruikt als basis voor de berekening van de uitvoerprijs. De verkoop naar derde landen vertegenwoordigde inderdaad een aanzienlijk volume naar een groot aantal afnemers en uit het onderzoek bleken geen prijsverstoringen of andere factoren op de markten van derde landen die zouden suggereren dat de verkoop van de indiener van het verzoek naar deze markten niet kon worden gebruikt om de uitvoerprijs vast te stellen.

2.1.3. Vergelijking

- (27) De gemiddelde normale waarde en de gemiddelde uitvoerprijs werden vergeleken af fabriek. Om een billijke vergelijking tussen de normale waarde en de uitvoerprijs mogelijk te maken, werden overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening correcties toegepast in verband met het verschil in transport- en kredietkosten.
- (28) De indiener van het verzoek eiste ook een correctie van de normale waarde voor het verschil in handelsstadium; hij wees erop dat de verkoop op de binnenlandse markt aan detailhandelaren en eindgebruikers via regionale verkoopcentra niet vergelijkbaar was met de verkoop aan onafhankelijke distributeurs. De indiener van het verzoek beweerde eveneens dat alle uitvoer gebeurde naar onafhankelijke distributeurs en dus enkel vergelijkbaar was met de binnenlandse verkoop aan onafhankelijke distributeurs. Een gewogen gemiddeld prijsverschil tussen de verkoop naar de twee handelsstadia op de binnenlandse markt zou de basis zijn geweest voor een correctie overeenkomstig artikel 2, lid 10, onder d), i), van de basisverordening.
- (29) Na de mededeling van de definitieve bevindingen handhaafde de indiener van het verzoek zijn eis tot correctie voor verschillen in handelsstadium. Daarenboven werd aangevoerd dat de vaststelling van de correctie voor verschillen in handelsstadium op kwartaalbasis moet gebeuren om het effect van de devaluatie van de Oekraïense munt ten opzichte van buitenlandse valuta op de grondstoffenprijzen en op de hoge inflatie in het tijdvak van het nieuwe onderzoek te elimineren.
- (30) Uit het onderzoek is gebleken dat de verkoop aan detailhandelaren (via regionale verkoopcentra) inderdaad in een ander handelsstadium plaatsvond dan de uitvoer en dat dat verschil tot uiting kwam in de verkoopprijzen. De binnenlandse verkoopprijzen voor eindgebruikers via regionale verkoopcentra lagen aanzienlijk hoger en de hoeveelheden waren beduidend kleiner dan voor de verkoop aan onafhankelijke distributeurs. Daarenboven konden de eindgebruikers een beroep doen op aanvullende diensten van de regionale verkoopcentra. Daarom werd een correctie voor verschillen in handelsstadium zoals bedoeld in artikel 2, lid 10, onder d), i), van de basisverordening toegestaan.

- (31) De indiener van het verzoek baseerde de berekening van de gevraagde correctie op het algemene gemiddelde prijsverschil tussen de twee handelsstadia gewogen op basis van de aan onafhankelijke distributeurs verkochte volumes. De aan onafhankelijke distributeurs verkochte volumes mogen echter het niveau van de correctie niet beïnvloeden. Daarom heeft de Commissie de correctie enkel berekend op basis van het gewogen gemiddeld prijsverschil per ton en per productsoort toegepast op het volume van de verkoop aan eindgebruikers.
- (32) Ten slotte werd de correctie niet berekend op kwartaalbasis zoals voorgesteld door de indiener van het verzoek, aangezien is vastgesteld dat dit het effect van de verstoringen vermeld in overweging 29 niet zou neutraliseren.

2.1.4. Dumpingmarge

- (33) Overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening werd de gewogen gemiddelde normale waarde per soort vergeleken met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs naar derde landen van de overeenkomstige soort van het soortgelijk product. Uit de vergelijking bleek dat er sprake was van dumping.
- (34) De dumpingmarge van de indiener van het verzoek bedroeg 10,5 % van de nettoprijs, franco grens Unie.

2.2. Blijvende aard van de gewijzigde omstandigheden

- (35) Overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de basisverordening is de Commissie nagegaan of de gewijzigde omstandigheden wat dumping betreft redelijkerwijze als van blijvende aard konden worden beschouwd.
- (36) Het antidumpingrecht dat momenteel van toepassing is, werd gedurende het oorspronkelijke onderzoek vastgesteld. Gedurende het onderzoekstijdvak van dat onderzoek werd Oekraïne beschouwd als een economie in een overgangsfase en daarom was de normale waarde vastgesteld op basis van artikel 2, lid 7, van de basisverordening. Bijgevolg was de normale waarde vastgesteld op basis van de betaalde prijzen in een referentieland dat een land met een markteconomie is, namelijk Polen.
- (37) In 2005 kreeg Oekraïne de status van markteconomie en bijgevolg is artikel 2, lid 7, van de basisverordening niet meer van toepassing op dat land. Daarom was de dumpingmarge van de indiener van het verzoek gedurende het tijdvak van het nieuwe onderzoek gebaseerd op diens eigen gecontroleerde gegevens.
- (38) Het tijdens het onderzoek verkregen en gecontroleerde bewijsmateriaal bevestigde de veranderingen van de huidige bedrijfsstructuur, die nu is gebaseerd op de fusie van twee niet-verbonden producenten-exporteurs en een derde entiteit die verantwoordelijk is voor verkoop en marketing. De fusie vond plaats in 2010. De verandering wordt als van blijvende aard beschouwd aangezien de taken die vroeger door de aparte entiteiten werden uitgevoerd effectief aan de indiener van het verzoek werden overgedragen. Er zijn geen aanwijzingen voor mogelijke toekomstige veranderingen gevonden.
- (39) Gezien het bovenstaande wordt het bijgevolg niet waarschijnlijk geacht dat de omstandigheden die tot de opening van dit nieuwe onderzoek hebben geleid in de nabije toekomst op zodanige wijze zullen veranderen dat dit gevolgen zou hebben voor de bevindingen van dit nieuwe onderzoek. Daarom wordt geconcludeerd dat de wijzigingen van blijvende aard zijn en dat de handhaving van de maatregel op zijn huidige niveau niet langer gerechtvaardigd is.
- (40) Na de mededeling van de definitieve bevindingen voerde het Liaison Committee of EU Wire Rope Industries (EWRIS) aan dat door de lopende militaire operaties in de regio van Oekraïne waar één van de twee productielocaties van de indiener van het verzoek is gevestigd, niet kan worden geconcludeerd dat de wijziging waarnaar in overweging 38 wordt verwezen van blijvende aard is. In dit verband wordt ten eerste opgemerkt dat de conclusie in verband met de blijvende aard van de gewijzigde omstandigheden wat dumping betreft was gebaseerd op twee elementen die worden vermeld in de overwegingen 37 en 38. EWRIS betwist slechts één daarvan. Ten tweede is uit het onderzoek gebleken dat de productielocatie van de indiener van het verzoek in de regio Donetsk sinds de zomer van 2014 niet in bedrijf is geweest, wat de productiecapaciteit van de indiener van het verzoek beperkt. Een dergelijke beslissing van de indiener van het verzoek, ingegeven door veiligheidsoverwegingen, gaat niet in tegen de vaststelling dat de fusie van twee producenten van staalkabels sinds 2010 een feit is en dat dat een structurele wijziging van blijvende aard uitmaakt voor de operaties van beide ondernemingen. Het argument werd derhalve van de hand gewezen.

3. ANTIDUMPINGMAATREGELEN

- (41) In het licht van de resultaten van dit nieuwe onderzoek, wordt het passend geacht het antidumpingrecht dat van toepassing is op de invoer van het betrokken product uit Oekraïne te wijzigen en een recht van 10,5 % dat van toepassing is op PJSC „PA” „Stalcanat-Silur” in te voeren.
- (42) Deze conclusie heeft geen gevolgen voor de voor het gehele land geldende maatregelen.

4. MEDEDELING VAN FEITEN EN OVERWEGINGEN

- (43) Belanghebbende partijen werden op de hoogte gebracht van de voornaamste feiten en overwegingen die tot voornoemde conclusies hebben geleid, en werden in de gelegenheid gesteld opmerkingen te maken. Met deze opmerkingen werd rekening gehouden indien zij gegrond werden geacht. Aangezien deze opmerkingen hebben geleid tot belangrijke wijzigingen in de conclusies van de Commissie in verband met de dumpingmarge, heeft een tweede mededeling van feiten en overwegingen aan belanghebbenden plaatsgevonden op 8 december 2015. Met de opmerkingen na de tweede mededeling van feiten en overwegingen werd rekening gehouden indien zij gegrond werden geacht.
- (44) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 opgerichte comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 1, lid 3, van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 102/2012 wordt vervangen door:

„3. Het definitieve antidumpingrecht dat van toepassing is op de cif-nettoprijs, grens Unie, vóór inklaring, van het in lid 1 genoemde product en van oorsprong uit Oekraïne is als volgt:

Onderneming	Antidumpingrecht (%)	Aanvullende Taric-code
PJSC „PA” „Stalkanat-Silur”	10,5	C052
Alle andere ondernemingen	51,8	C999

De toepassing van het individuele antidumpingrecht dat is vastgesteld voor de in bovenstaande tabel vermelde onderneming, is afhankelijk van de overlegging aan de douaneautoriteiten van de lidstaten van een geldige handelsfactuur die naast naam en functie volgende, door een medewerker van de onderneming die de handelsfactuur heeft opgesteld gedateerde en ondertekende verklaring bevat: „Ondergetekende verklaart dat de (hoeveelheid) stalen kabels die naar de Europese Unie zijn uitgevoerd en waarop deze factuur betrekking heeft, zijn vervaardigd door (naam en adres van de onderneming) (aanvullende Taric-code) in Oekraïne. Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is”. Als een dergelijke factuur niet wordt overgelegd, wordt het antidumpingrecht dat voor „alle andere ondernemingen” geldt, toegepast.”

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 januari 2016.

Voor de Commissie
De voorzitter
Jean-Claude JUNCKER